

BORRE LEESCLUB
GROEP 7 ★ JULI

BORRE EN DE ATOOMDROOM

DOOR **JEROEN AALBERS**
MET ILLUSTRATIES VAN **STEFAN TIJS**

PAPEGAAIENTONGEN

Borre loopt door een landschap van geel, rood en oranje gesteente. De lucht is heet als een afbakbroodje dat zojuist *ping* uit de oven komt. De lucht is droog als kurk. De lucht is blauw als de zeeën in vakantiefolders. De hete, droge, blauwe lucht trilt boven het geel, rood en oranje gesteente. Door de rotsen lopen barsten als bliksemschichten van zwarte schaduw. Door de barsten kruipen glanzende beestjes: kakkerlakken en miljoenpoten. Ze ritselen. De zon staat hoog aan de hemel en brandt, brandt, brandt. Soms verdwijnt de zon even achter een van de wolken asgrijze rook die een rommelende vulkaan in de verte uitwasemt. Als Borre wat verder loopt, ziet hij aan zijn rechterhand een bos. Een oerwoud van stronkige, groene bomen. Een oerwoud van stronken broccoli. Uit het oerwoud klinkt gehuil. Niet het gehuil van mensen. Zelfs niet het gehuil van dieren. Het is angstaanjagend, maar Borre loopt door. De blauwe lucht schroeit in zijn longen. De broccoli beweegt. De broccoli wijkt uiteen. Drie groene, broodmagere hagedissen, zo groot als schoolbussen, stuiven huilend de groente uit. Terwijl ze op Borre af rennen, ziet hij dat het een brontosaurus (lange nek), een stegosaurus (puntflappen op de rug) en een triceratops (drie hoorns op de kop) zijn. Planteneters, denkt Borre. Zijn gedachten gaan traag en de planteneters komen snel dichterbij. De grond beeft onder hun poten. Ze zijn mager; Borre ziet hun zware botten onder hun groene reptielenleer zitten. Het zijn planteneters, denkt Borre nog eens. Ik ben van vlees,

dus mij lusten ze niet. Mij doen ze niets.
De dinosaurussen komen gillend als fluitketels
alsmaar dichterbij.
Zouden ze zo mager zijn omdat ze niks te eten hebben,
denkt Borre. Maar de broccoli dan? Of zouden ze die niet
lusten? Hebben ze zo veel honger dat ze zelfs vlees zouden
eten? Dat ze zelfs mij zouden...
De grond schudt nu zo hard dat Borre valt.
Als hij zijn ogen opendoet, staan de dinosaurussen om hem
heen. Ze kijken op hem neer. Dik kwijl druipt uit hun bekken.
Met hun papegaaientongen likken ze hun schubbe lippen.
Borre wil gillen, maar de schreeuw blijft in zijn keel steken.
De opengesperde muilen komen naar beneden.
Borre probeert het nog eens: 'AAAAAH!'
Hij schrikt wakker van zijn eigen schreeuw. Hij kijkt om zich
heen. Het is donker. Niet het donker als in de maag van een ste-
gosaurus, maar zoals het 's nachts in zijn slaapkamer donker is.
Borre kijkt op de wekker. Hij hoeft pas over vier uur op.
Nog maar proberen wat te slapen dan.

'We leven in een democratie,' zegt de meester die middag in
de klas. 'Wie weet wat dat is?'
Ovi steekt zijn vinger op.
'Zeg het maar,' zegt de meester.
'Dat houdt in dat we gekozen volksvertegenwoordigers
hebben,' zegt Ovi.
'Heel goed,' zegt de meester. 'Ik zal voor de kinderen die
niet hyperintelligent zijn even uitleggen wat je bedoelt.'
Hij kijkt de klas rond.
'Wie is de baas van het land?' vraagt hij dan. 'Radijs, weet jij het?'

'Eh... de koning, toch?' zegt Radijs.
'Bijna, maar niet helemaal goed. De koning is wel heel
belangrijk, hoor, maar de echte baas is de minister-president.
Samen met zijn ministers regeert hij het land. De minister-
president en zijn ministers worden eens in de vier jaar
gekozen door alle volwassenen van het land. Dat noemen we
verkiezingen en die worden volgende week gehouden. De
minister-president wil graag herkozen worden, zodat hij nog
eens vier jaar kan regeren. Vanavond komt hij op tv, in het
praatprogramma *Krullebol en Bitterbal*. Hij gaat vertellen wat hij
de komende vier jaar allemaal voor het land gaat doen, als hij
herkozen wordt. Zo probeert hij mensen te overtuigen op hem
te stemmen. Het programma komt pas laat op tv, maar het lijkt
me leerzaam als jullie ernaar kijken...'
De bel gaat. Iedereen springt op.
'Zeg maar tegen jullie ouders dat het van mij mag!' roept de
meester nog.

'Ik had een nare droom vannacht,' zegt Borre op weg naar huis
tegen Radijs, Ovi en Elle. 'Ik werd aangevallen door een stel
magere dinosaurussen!'
'Dat heb ik ook gedroomd!' roept Elle uit. 'Van die groene
rotbeesten!'
'Ik ook,' zegt Ovi. 'Wat een nachtmerrie!'
'Ik heb het ook gedroomd,' zegt Radijs. 'Hoe kunnen we nu alle
vier hetzelfde dromen?'
De andere drie halen hun schouders op.

Na lang aandringen mag Borre die avond opblijven om de
minister-president te zien. Papa doet de tv aan.

SCHUURSPONSJES

Pabedabadaba padaba padaba pabadoedoeboe! doen trompetten. Het is de herkenningmelodie van het praatprogramma *Krullebol en Bitterbal*. Nadat een trombone het muziekje met een krachtig *poewa woewep wa!* heeft afgesloten, zegt Krullebol: 'Een goedenavond.'
'Hallo,' zegt Bitterbal.
'Vanavond hebben wij drie zeer interessante gasten aan tafel,' zegt Krullebol.
'Over een week zijn de verkiezingen,' zegt Bitterbal.
'De minister-president is hier om ons te vertellen waarom hij herkozen moet worden.'
De camera zoomt in op de minister-president. Hij draagt een pruimenpaars pak. Op zijn bolle gezicht parelen druppeltjes zweet. Het studiopubliek klapt.
'Vannacht hadden we trammelant in dromenland,' zegt Krullebol. 'We hopen dat dokter B.R. Oring, droomspecialist, een verklaring heeft.'
De camera zoomt in op de droomspecialist, een man in een pak zo grijs als zijn haar. Het studiopubliek klapt.
'Maar eerst praten we met modeontwerpster Sas Jas over haar nieuwe collectie,' zegt Bitterbal.
'Hallo Sas Jas,' zegt Krullebol.
'Hallo,' zegt Sas Jas.
De camera zoomt in op de modeontwerpster. Ze is van top tot teen in zilverfolie gewikkeld.
'Welkom,' zegt Bitterbal. 'Sas, je brak vier jaar geleden door met jurken gemaakt van plastic boterhamzakjes. Daarna had je een iets minder succesvolle periode waarin je ondergoed van

schuursponsjes maakte, maar nu ben je weer helemaal terug.'
'Dat klopt,' zegt Sas Jas.
'Met...?' vraagt Krullebol.
'Met kleding van aluminiumfolie.'
'Is dat omdat in de supermarkt de aluminiumfolie vlak bij de boterhamzakjes en de schuursponsjes ligt?' vraagt Bitterbal.
'Nee,' zegt de modeontwerpster. 'Aluminiumfolie is gewoon een schitterend materiaal. Kijk eens naar deze avondjurk en bijpassende hoed...' Ze staat op en draait een ritselend rondje voor de camera. Het studiopubliek klapt. Ze gaat weer zitten. '...en aluminiumfolie is niet alleen schitterend om te zien, het zit ook heerlijk.'
'Fijner dan schuursponsjes?' vraagt Krullebol.
'Veel fijner,' zegt de modeontwerpster. 'Ik heb zelf een nachthemd en een slaapmuts van aluminiumfolie.'
'U slaapt in aluminiumfolie?' vraagt Bitterbal.
'Als een roos!'
'En waar kunnen we deze schitterende kleren kopen?' vraagt Krullebol.
'Nu nog nergens,' zegt Sas Jas, 'maar na dit interview vast in alle grote kledingzaken.'
'We helpen het je hopen,' zegt Bitterbal. 'Sas Jas, bedankt voor je komst.'
Het studiopubliek klapt.
'En dan nu onze minister-president,' zegt Krullebol.
'Die trouwens een prachtig pruimenpaars pak draagt...,' zegt de modeontwerpster.
'Excellentie,' zegt Bitterbal Sas Jas negerend en het vraaggesprek beginnend, 'volgende week gaat het volk naar de stembus. U hoopt dat de mensen weer op u zullen stemmen?'

‘Dat klopt en dat is nodig,’ zegt de minister-president.
‘Nodig?’ vraagt Krullebol.
‘Zeker,’ zegt de minister-president ernstig. ‘Onze manier van leven wordt bedreigd!’
‘U bedoelt...?’ vraagt Bitterbal.
‘Ik bedoel dat de manier waarop wij graag leven in dit land bedreigd wordt en dat ik – als ik weer minister-president word – ze tegen zal houden!’
‘Ze?’ vraagt Krullebol.
‘De mensen die onze manier van leven bedreigen! Dat stelletje... fanatiekelingen!’
‘En dat zijn...?’ vraagt Bitterbal.
‘Dat zijn er een hoop,’ zegt de minister-president, ‘De Vereniging van Vrouwen tegen Vet en Veel, bijvoorbeeld. Deze dames – die op het eerste gezicht geen fanatiekelingen lijken – willen de eetcultuur van ons land vernietigen!’
‘Hoe bedoelt u?’ vraagt Krullebol.
‘Onze eetcultuur: patat met en oorlog, het kroketje mosterd, de frikandel speciaal, broodjes shoarma en kebab, pizza’s, chips, snoep, ’s zomers iedere dag barbecueën, onbeperkt spareribs eten... daar voeren deze vrouwen actie tegen! Ze zijn tegen alles wat vet en veel is. Ze vinden dat je daar hart- en vaatziekten van krijgt! Die fanatiekelingen hebben het liefst dat we elke avond van die vieze broccoli eten. Lekker eten mag niet meer, want daar zouden we dik van worden. Onzin! Dat is niet dik, dat is gezond! Kijk maar naar mij...’ Hij wrijft over zijn kogelronde pens. ‘Nog nooit een dag ziek geweest!’
Bitterbal wil wat zeggen, maar de minister-president ratelt voort: ‘En dan heb je de Vega Is Mega-beweging.

Die terroristen zijn tegen het eten van vlees! Karbonaadjes, tartaartjes en saté; een mooi stuk vlees is de hoeksteen van een goede maaltijd. Maar die criminelen van de Vega Is Mega-beweging zouden het liefst uw balletje gehakt, mevrouw, uw slavink, meneer, met mitrailleurs van uw bord schieten! Omdat ze dode dieren zielig vinden! Ze vinden dode dieren zó zielig; ze eten nog liever dode mensen! Of broccoli, de goorlappen!’
‘Dat gaat inderdaad wel wat ver,’ zegt Krullebol.

‘Dan is er nog de Paf Je Niet In ’t Graf Partij. Die doen er alles aan om het roken van sigaretjes, pijpjes en sigaartjes te verbieden. En vergeet de Anti Alcohol Associatie niet. Als het aan hen ligt, drinkt niemand ooit nog een biertje of een borrel. Maar als ik nog eens minister-president mag zijn, zal ik die hele gezondheidsmaffia – want dat is het – aanpakken. Opsluiten, die misdadigers, voordat ze geweld gebruiken! Hun zieke strijd tegen onze eet-, drink- en rookcultuur moet gestopt worden! Dus, mensen,’ zegt de minister-president, terwijl hij recht in de camera kijkt, ‘stem volgende week op mij, of zeg maar dag met je handje tegen alles wat je lekker vindt!’

Het studiapubliek klappt.

‘Minister-president, bedankt voor het beantwoorden van al onze vragen,’ zegt Bitterbal.

‘Graag gedaan,’ grijnst de minister-president.

‘En dan nu: trammelant in dromenland,’ zegt Krullebol.

‘Dokter B.R. Oring, wat is er aan de hand?’

‘Vannacht heeft zich een landelijk gedroomde droom voorgedaan.’

‘En dat betekent?’ vraagt Bitterbal.

‘Ik zal het u laten zien,’ zegt de droomspecialist. Hij richt zich tot het studiapubliek: ‘Wie van u heeft vannacht gedroomd dat u werd aangevallen door magere, groene dinosaurussen?’

Iedereen in het publiek steekt zijn hand op.

‘Kijk,’ zegt dokter B.R. Oring, ‘iedereen in het land heeft vannacht dezelfde droom gehad. Een landelijk gedroomde droom.’

‘Ik en Bitterbal hebben vannacht ook van die dinosaurussen gedroomd,’ zegt Krullebol. ‘Wat is hiervoor de verklaring?’

‘Als twee mensen normaal gesproken min of meer hetzelfde dromen, hebben ze waarschijnlijk de dag ervoor hetzelfde meegemaakt of gezien.’

‘Maar het lijkt me onmogelijk dat gisteren iedereen in het land hetzelfde heeft meegemaakt of gezien,’ zegt Bitterbal.

‘Dat is het ook,’ zegt de droomspecialist. ‘Het is dan ook puur toeval dat iedereen hetzelfde gedroomd heeft.’ ‘Toeval?’ vraagt Krullebol.

‘Het is een kans van 1 op ongeveer 9.034.786.099.265.184.809.117.645.770.321, maar toeval is de enige verklaring die wetenschappelijk voorhanden is.’

‘U zegt nu steeds dat...,’ zegt modeontwerpster Sas Jas.

‘Het gaat nu niet over jurken, hè,’ onderbreekt Krullebol haar.

‘Ik wil ook iets over die droom zeggen,’ zegt de modeontwerpster. ‘Dokter B.R. Oring zegt nu wel dat iedereen over dinosaurussen gedroomd heeft, maar ik heb vannacht over heel iets anders gedroomd. Ik droomde dat ik...’

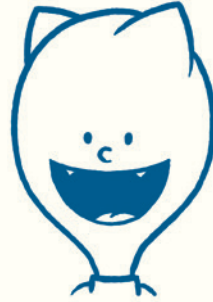
‘Mevrouw Jas, dat is onmogelijk,’ zegt Dokter B.R. Oring.

‘Zoals we allemaal kunnen zien, bent u een heel bijzondere vrouw, maar u bent echt niet zó bijzonder, dat als iedereen hetzelfde droomt, u iets anders droomt!’

‘Dat lijkt me een prima afsluiter voor ons programma,’ zegt Bitterbal.

‘Wij danken onze gasten,’ zegt Krullebol. ‘Dank.’ Bitterbal kijkt in de camera.

‘Dames en heren thuis, welterusten, droom wat moois en tot morgen.’

Verder lezen?

**Bestel het boek in de webwinkel
of word lid van de Borre Leesclub
om de boeken met korting
te ontvangen.**